

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci navrhovatele: **Nechcipokutu.cz, o.s.**, se sídlem Praha 1, Smetanovo nábřeží 327/14, zastoupený JUDr. Irenou Wenzlovou, advokátkou se sídlem Litoměřice, Sovova 709/5, proti odpůrci: **Hlavní město Praha**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2/2, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2013, č. j. 9 A 3/2013 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Odpůrci **se nepřiznávají** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Včas podanou kasační stížností napadl navrhovatel (dále jen „stěžovatel“) v záhlaví uvedené usnesení Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), kterým bylo z níže uvedených důvodů zastaveno řízení vedené pod sp. zn. 9 A 3/2013.

[2] Stěžovatel se podaným návrhem domáhal u městského soudu přezkoumání opatření obecné povahy vydané odpůrcem, spočívající ve stanovení místní úpravy silničního provozu omezením rychlosti na 50 km/h na pozemních komunikacích Nuselský most v Praze 2 a Praze 4 a na ulici 5. května v úseku mezi ulicí Boženy Němcové v Praze 2 a mimoúrovňovou křižovatkou s pozemní komunikací Jižní spojka v Praze 4.

[3] Jelikož stěžovatel současně s podáním návrhu nezaplatil soudní poplatek, byl usnesením městského soudu ze dne 24. 1. 2013, č. j. 9 A 3/2013 - 24, vyzván, aby tak učinil ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení této výzvy. Stěžovatel nicméně v této lhůtě soudní poplatek nezaplatil a městský soud proto dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o zastavení řízení.

II.

Shrnutí argumentace obsažené v kasační stížnosti

[4] S postupem městského soudu stěžovatel nesouhlasil, když u zdejšího soudu napadl shora uvedené usnesení o zastavení řízení kasační stížností, kterou opřel o § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že mu výzva k zaplacení soudního poplatku nebyla doručena. Dle jeho názoru držitel poštovní licence v rozporu s podmínkami doručování soudních zásilek vrátil městskému soudu zásilku dříve, než po uplynutí úložní doby, anebo zásilku předal někomu jinému. Na dané adrese se zdržuje několik stovek společností, přičemž žádná právnická ani fyzická osoba není oprávněna k převzetí zásilek určených stěžovateli. S ohledem na uvedené proto stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Odpůrce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III.

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Stěžovatel se včas podanou kasační stížností (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) domáhá přezkumu rozhodnutí krajského soudu (v souzené věci označeného jako „městský soud“), které vzešlo z řízení, jehož byl účastníkem (§ 102 s. ř. s.), jeho kasační stížnost splňuje zákonné náležitosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné důvody pro nepřipustnost kasační stížnosti.

[8] Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek v souladu s ustanovením § 109 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel ve své kasační stížnosti uplatnil. Neshledal přitom v dosavadním řízení vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Z obsahu spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil, že součástí spisu městského soudu je i výzva k zaplacení soudního poplatku založená na č. l. 24 a taktéž doklad potvrzující její doručení stěžovateli dne 31. 1. 2013. Doklad o doručení je řádně vyplněn a obsahuje údaj, že uvedená zásilka byla převzata „recepčním“ stěžovatele.

[11] Jelikož je uvedený doklad zcela rozhodujícím pro posouzení důvodnosti podané kasační stížnosti, vyzval zdejší soud stěžovatele dne 26. 9. 2013, č. j. 5 Aos 1/2013 - 16, k tomu, aby se k obsahu této listiny vyjádřil ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení výzvy. Zásilka byla zástupkyni stěžovatele doručena dne 1. 10. 2013. Stanovená lhůta uplynula dne 15. 10. 2013, avšak stěžovatel se v této lhůtě, ani do dne vydání rozsudku, k obsahu předmětné doručenky nijak nevyjádřil.

pokračování

[12] Nejvyšší správní soud již v minulosti vyslovil, že ten, kdo hodlá úspěšně zpochybnit doručení písemnosti, musí nejprve sám unést břemeno tvrzení. Musí tedy předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobilá doručení a údaje na doručence zpochybnit tím, že vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž předmětná zásilka doručena nebyla (srov. rozsudky ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005 - 82, publ. pod č. 1327/2007 Sb. NSS, ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007 - 169 a ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009 - 61, všechna rozhodnutí uváděná v tomto rozsudku jsou dostupná na internetové adrese www.nssoud.cz).

[13] Stěžovateli se nepodařilo zpochybnit údaje obsažené na doručence předestřením jiné srovnatelně pravděpodobné verze reality pro to, aby Nejvyššímu správnímu soudu skutečně mohly objektivně vzniknout pochybnosti, že stěžovateli nebyla výzva k zaplacení soudního poplatku doručena. Na výzvu soudu, aby se vyjádřil k obsahu doručanky, nijak nereagoval a z jeho kasační stížnosti současně ani nevyplývají žádné takové informace, které by jakkoliv zpochybňovaly doručení předmětné zásilky. Nejvyšší správní soud s odkazem na svůj rozsudek ze dne 7. 2. 2013, č. j. 8 As 97/2011 - 38, uvádí, že ne každá námitka vznesená proti řádnému doručení je relevantní. Takovou je pouze námitka, která je schopna verzi reality, z níž vycházel městský soud, relevantně zpochybnit.

[14] Žádnou takovou verzi však stěžovatel kasačnímu soudu neposkytl. Stěžovateli pro úspěch ve věci přitom v zásadě postačovalo prokázat, že osoba podepsaná na doručence nezastává pozici jeho „recepčního“. Neučinil-li tak a v průběhu soudního řízení zůstal zcela pasivní, musel si být také vědom, že jeho nečinnost s sebou může nést negativní následky.

[15] Není naprosto na místě, aby soud za stěžovatele spekulativně domýšlel argumenty, které podporují jeho kasační stížnost. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci jeho právního zástupce (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS).

[16] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční, dle níž je stěžovatel povinen sám uvést, z jakých důvodů napadá rozhodnutí soudu. Nejvyšší správní soud pak není povinen, ale ani oprávněn, sám vyhledávat možné nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Takový postup by totiž byl nejen popřením dispoziční zásady, ale znamenal by i zásah do principu rovnosti účastníků řízení (čl. 96 odst. 1 Ústavy, čl. 37 odst. 3 Listiny a § 36 odst. 1 s. ř. s.).

IV.

Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji zamítl.

[18] Nejvyšší správní soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

[19] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl a odpůrci žádné náklady s tímto řízením

nad rámec běžné činnosti nevznikly, takže mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu